

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/251/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200517
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819200517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Pospěchom, so sídlom Lichnerova 23, Senec proti žalovanej Z. Q., T. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, Y. C., o zaplatenie 1.328,04 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.júna 2019 č.k. 6Csp/26/2019-72

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania. Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 685,98 € s úrokom z omeškania 5 % ročne od 6.6.2016 až do zaplatenia, v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a stranám nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.328,04 € s úrokom z omeškania 0,04 % ročne a zmluvnou pokutou 0,04 % denne z dlžnej sumy od 6.6.2016 do zaplatenia, s tým, že odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania prevýši 1.500 €, žalobca žiadal úrok z omeškania 5 % z dlžnej sumy zaplatenia. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalovaná podala písomnú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.500 €, ktorý mal byť splatný v 42. splátkach, s výškou mesačnej splátky 47,43 €, pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 26,17 % a ročnej úrokovej sadzbe úveru 18,08 %, s poplatkom za poskytnutie úveru 150 €. Žalobca oznámil žalovanej listom z 30.1.2015 schválenie úveru s rámcom 1.500 € s požadovanou splatnosťou v 42. splátkach vo výške 47,43 € s dátumom splatnosti prvej splátky 3.3.2015, poslednej splátky 3.8.2018, a splatnosťou každej splátky do 3. dňa v mesiaci s ročnou percentuálnou mierou nákladov 26,01 % a ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,08 %. Súčasťou oznámenia veriteľa bola tiež požiadavka na úhradu poplatku za poskytnutie úveru 150 €, a poplatku za službu odloženia splátok vo výške 841,68 €. Žalobca upozornil žalovanú na omeškanie s plnením splátok dlhu č. 13, č. 14 a č. 15 v celkovej výške 142,29 € listom zo dňa 16.5.2016, ktorý bol doručený žalovanej dňa 20.5.2016 s výzvou na úhradu dlhu do 15 dní, pod následkom zosplatnenia zostatku záväzku. Nakoľko dlžnú sumu žalovaná v lehote neuhradila, došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 6.6.2016. Z výpisu z účtu bolo zistené, že žalobca poukázal žalovanej peňažné prostriedky v hodnote 1.350 € a žalovaná splátkami uhradila 664,02 €, keď dňa 12. 10. 2016 bola uhradená v poradí 13. splátka a dňa 10.11.2016 bola uhradená v poradí 14. splátka.

3. Súd prvej inštancie posudzoval záväzkový vzťah strán sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú aplikoval § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.),

vysporiadajúc sa tiež s obranou žalovanej o premlčaní nároku žalobcu podľa § 100, § 103 OZ. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva uzavretá so žalovanou sa považuje za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov v súlade s § 11 ods.1 písm.a/, b/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z., pre absenciu písomnej formy zmluvy s náležitostami vyžadovanými § 9 zák.č. 129/2010 Z.z., keď žalovaná podpisom potvrdila len žiadosť o poskytnutie úveru, nie však už oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahuje zákonom vyžadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, týkajúce sa splatnosti splátok i ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ išlo o obranu žalovanej o premlčaní nároku žalobcu, súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaná sa nezúčastnila pojednávania, v písomnom vyjadrení dôvody premlčania pohľadávky nešpecifikovala, ani nijako nezodôvodnila a nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že prehľad splátok dlhu predložený žalobcom nie je pravdivý, a že splátky zo dňa 12.10.2016 a 10.11.2016 neboli uskutočnené. Konštatoval, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, pretože nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili žalobcom preukázané omeškanie žalovanej a rozsah ňou vykonaných úhrad. Po citácii § 53 ods. 8 OZ podľa ktorého je veriteľ v prípade nesplnenia niektorej zo splátok spotrebiteľského úveru oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, konštatoval splnenie predpokladov vyžadovaných zákonom na zosplatenie dlhu žalovanej. Oznámením žalobcu doručeného žalovanej dňa 20.5.2016 s upozornením na omeškanie splátok č. 13, č. 14 a č.15 a na možnosť predčasného zosplatenia záväzku, výzvou na úhradu celého zostatku úveru k 6. 6. 2016, mal preukázané, že k uplatneniu nároku na predčasné zosplatenie dlhu došlo po uplynutí 15 dní ku 6. 6. 2016, a to pre najskôr splatnú omeškanú splátku uvedenú vo výzve veriteľa, teda splátku č. 13, ktorej splatnosť nastala dňa 3.3.2016. V súlade s § 103 OZ žalobcovi začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku v konaní pred súdom odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda od 3.3.2016. Žalobca podal žalobu na súde dňa 25.2.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby. Majúc za zistené, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo, keď bolo nepochybné, že žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 1.350 €, ktoré žalovaná vrátila len v časti 664,02 €, zaviazal žalovanú na úhradu zostatku nevráteného úveru vo výške 685,98 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v sadzbe úrokov z omeškania zodpovedajúcej § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, odo dňa splatnosti celého úveru 6. 6. 2016. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), a prihliadajúc na zhodný pomer úspechu strán v sporovom konaní, žiadnej strane náhradu trov konania nepriznal.

4. Vyhovujúci výrok rozsudku napadla včas podaným odvolaním žalovaná dôvodiac, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu neuhradenia splátky č. 11, nie z dôvodu splátky č. 13. V poradí 11-ta splátka bola splatná v mesiaci január 2016, a bola uhradená až 14.6.2016. Tvrдила, že ku dňu vyhotovenia oznámenia veriteľa 16.5.2016 bola v omeškaní len s úhradou splátok č. 11, č. 12 a č.13, preto popierala pravdivosť listín predložených žalobcom. Odkázala na rozhodnutia iných súdov, ktoré vychádzali zo záveru, že premlčacia lehota v prípade zosplatenia spotrebiteľského úveru plynie od zročnosti splátky, pre ktorú bola mimoriadna splatnosť veriteľom uplatnená. K tvrdeniam súdu prvej inštancie o nesplnení dôkaznej povinnosti uviedla, že poprela v konaní uplatnený nárok tvrdiac, že žalobca uvádza nepravdivé údaje, s čím sa súd nevysporiadal. Súd by mal mať na zreteli základný účel konania, ktorým je poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov a z dôvodu, že priemerne obozretný spotrebiteľ nedokáže riadne hájiť svoje práva, je zo strany Súdneho dvora EÚ judikovaná nevyhnutnosť ex offo súdnej kontroly. Žalovaná žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietne, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaniu žalovaná pripojila listinu „prehľad pohybov“ na jej úverovom účte, o úhrade splátok, ktorý sa zhodoval s prehľadom splátok a úhrad dlhu, ako bol už skôr predložený do konania žalobcom na súde prvej inštancie.

5. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo doručené podanie žalovanej zo dňa 27.1.2020, obsahom ktorého bol rozsudok v obdobnej sporovej veci žalovanej, v ktorej bola žalovaná procesne úspešná. Žalovanou predložené súdne rozhodnutie vychádzalo zo skutkových okolností odlišných, aké boli v prejednávanej veci, a neriešilo žiadnu predbežnú otázku významnú pre rozhodnutie v danom spore. Aj keď uvedené podanie nemalo vo vzťahu k predmetu sporu povahu dôkazného prostriedku, odvolací súd poukazuje na § 297 CSP, podľa ktorého spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky

skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Zohľadňujúc uvedené, na akékoľvek podania, návrhy na dokazovanie, doručené spotrebiteľom po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, nie je možné prihliadať.

7. Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby nebol predmetom odvolacieho prieskumu, pretože nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2,3 CSP).

8. Krajský súd v Košiciach prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23. januára 2020 o 10.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

10. Podľa obsahu odvolania žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie práva procesné, ktoré jej zákon priznáva. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, ktoré nespĺňa požiadavky vymedzené § 220 ods. 2 a 3 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu a pod.). Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ CSP nie sú dané, pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne procesné vady, v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd bral zreteľ aj na to, že rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti má. Odôvodnenie preskúmaného rozsudku je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným

spôsobom súd prvej inštancie vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné.

13. Nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 191 ods. 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, aby skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo.

14. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy, z ktorých vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovné :

16. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 30.1.2015, ktorá sa pre nedostatok formálnych a obsahových náležitostí považuje za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., vyplývala žalovanej povinnosť vrátiť poskytnutú finančnú čiastku v 42. mesačných splátkach splatných vždy do 3. dňa v tom ktorom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 3.3.2015, poslednej splátky 3.8.2018. V konaní nie je sporné, že na základe uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ na predčasnú splatnosť záväzku, dlh žalovanej z úveru sa stal v celosti splatným ku dňu 6.6.2016. Základom odvolacích námietok žalovanej je tvrdenie, že veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre neuhradenie v poradí 11. splátky splatnej ku dňu 3.1.2016, z ktorého dôvodu sa jeho právo na úhradu pohľadávky premlčalo, pretože žalobu podal až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty dňa 25.2.2019.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podmienkou zosplatenia nároku veriteľa zo spotrebiteľského úveru je existencia omeškania spotrebiteľa s úhradou dlhu minimálne 3 mesiace a súčasne upozornenie dlžníka na uplatnenie tohto práva veriteľom v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z prehľadu splátok predložených tak žalobcom, ako aj žalovanou vyplýva, že žalovaná bola v čase doručenia (20.5.2016) upozornená na možnosť predčasného zosplatenia dlhu listom zo dňa 16.5.2016, v omeškaní už so splátkou splatnou dňa 3.1.2016 t.j. 11. splátkou v poradí, no v omeškaní bola aj s ďalšími splátkami a to splátkou č. 12 splatnou 3.2.2016, splátkou č. 13 splatnou 3.3.2016, ako aj so splátkou č. 13 splatnou 3.3.2016, splátkou č. 14 splatnou 3.4.2016 a splátkou č. 15 splatnou 3.5.2016. Predčasnú splatnosť dlhu možno uplatniť len vo vzťahu k splátke, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace, avšak je už na vôli veriteľa, pre ktorú z takto omeškaných splátok svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti záväzku uplatní. Pokiaľ žalobca z viacerých omeškaných splátok zvolil uplatnenie nároku pre predčasnú splatnosť dlhu pre splátku splatnú 3.3.2016, tak ako to uviedol aj vo výzve na úhradu dlhu, v ktorom bola žalovaná upozornená na možnosť predčasného zosplatenia dlhu, postupoval v súlade so zákonnými podmienkami. Až po uplynutí troch mesiacov odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 3.3.2016 došlo k zosplateniu záväzku ku dňu 6.6.2016. Súčasne bola splnená požiadavka o upozornení dlžníka na možné využitie tohto práva veriteľom, a poskytnutá lehota na splnenie dlhu 15 dní, keď žalovaná prevzala

upozornenie 20.5.2016. Z prehľadu úhrad dlhu predložených tak žalobcom ako aj žalovanou vyplýva, že splátky č. 11 až č.14 žalovaná uhradila až po zosplatnení dlhu (splátku č. 11 dňa 14.6.2016, splátku č. 12 dňa 13.9.2016, splátku č. 13 dňa 12.10.2016, splátku č. 14 dňa 10.11.2016, splátka č. 15 figuruje ako doposiaľ neuhradená). Tvrdenia žalovanej, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu došlo pre splátku splatnú 3.1.2016 neboli teda preukázané, a nezodpovedajú obsahu listinných dôkazov.

21. V súlade s § 103 OZ žalobcovi plynula trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde od splatnosti splátky, pre ktorú bol dlh vyhlásený za predčasne splatný t.j. od 3.3.2016. Premlčacia doba by uplynula 3.3.2019, avšak žalobca podal žalobu už 25.2.2019, preto k premlčaniu jeho práva nedošlo. Žalovaná bola dôvodne zaviazaná na peňažné plnenie v rozsahu nevráteného zostatku dlhu, ako bol ustálený výpisom z úverového účtu žalovanej, a ktorá suma nebola predmetom sporu. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s plnením peňažného dlhu, patrí žalobcovi podľa § 517 ods. 1 OZ tiež nárok na úroky z omeškania, ktoré mu boli priznané v zákonom rozsahu upravenom nariadením vlády SR č. 87/95 Z.z.. Zákonu zodpovedajúci bol tiež výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, zohľadňujúci v zásade zhodný pomer procesného úspechu strán v konaní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo preto zo všetkých vyššie uvedených dôvodov v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdené.

22. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní procesne neúspešná a žalobcovi nevznikli žiadne trovy konania, o výške ktorých by bolo potrebné rozhodnúť, z ktorých dôvodov odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).